

LA FADA DE NADAL

Era una vegada una xiqueta que es cridava Sofia, tenia els cabells llargs i negres, els ulls blaus i una sonrisa que contagiava. Acabava de cumplir 10 anys.

Ella sempre esperava amb molta il.lusió el dia de Nadal, perque per a la noia era molt important, anava a rebre un regal, però no era una sorpresa quansevol. Volia reunir a tota la seua familia: a la tia Roser, l'oncle Carles, al seu iaio Joan, a la seua iaia Xelo i a tots els seus cosins: Elena, Blanca, Carles i Rafel el més xicotet. Ells estaben molt lluny, vivien a Galicia.

Va arribar el gran dia, ja era Nadal; baix l'arbre hi havia una caixa que posaba "Sofia".Quan la va obrir, trobà una fada molt bonica, tenia uns ulls com de cristall i un cabell ondulat i marrò, pero.... a la jove ja no li agradaven los fades, i es va posar un poc trista. La va deixar a la seua habitació i abans de sopar la va mirar altra vegada, no podia creure el que estava veient.... la fada es feia realitat!

- No te esglacies! Soc la fada Rita.
- -Qué vols? – li pregunta Sofia molt sorprenguda.
- He vingut per a que no et desanimes, demana'm un desig.
- El meu desig es... poder reunir a tota la meua familia.

De sobte es va convertir altra vegada en nina, no sabia que havia passat, es trobava gitada al llit.

Quan baixava de la seua habitació li va preguntar a la seua mare, si era l'hora de sopar, la progenitora va dir que faltaba poc i de seguida varen tocar al timbre, eren tots els familiars de Galicia!

L'adolescent estava contenta perquè venien a sopar i es va passar tota la nit jugant amb el seus cosins, es quedaven uns dies i li varen proposar que se'n anara a Galicia amb ells a passar la resta dels nadals amb la seua companyia.

Va ser el Nadal més bonic gracies a Rita.